

STUDENTEN WEEKBLAD

13^e Jaargang.

No. 30.

REDACTEUREN:

C. TELLEGEN, NOTODININGRAT, A. DE JONGH, W. F. A. ROËLL,
E. HIJMANS, G. B. VAN DE WERFORST, J. H. VAN ROSSEM.

VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: A. J. STARING.

Vrijdag

19 Mei '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

BERICHT VAN DE REDACTIE.

Door de welwillendheid van onzen Uitgever worden wij in staat gesteld ter gelegenheid van het aanstaande Lustrum der Delftsche Studenten Roeivereniging „Laga” ons Weekblad een feestelijk aanzien te geven.

Tot dit doel zouden wij zeer gaarne welgeslaagde foto's van de a.s. Varsity ontvangen, ook andere op Laga betrekking hebbende foto's zullen zeer welkom zijn. Ieder roei- en foto-enthousiast die dezulke vervaardigt wordt daarom verzocht afdrukken op glanzend papier in de week van 22—29 Mei ten redactie-bureele in te zenden.

Inhoud.

Komkommertijd.

Delftsch Studenten-Corps.

Lustrum Utrechtsch Studenten-Corps 26 Juni—2 Juli.

Uit de Delftsche wereld.

Meisjes Studenten, door J. de Booy Jr.

Van verre landen.

De 9e Wereldconferentie van de „World's Student Christian Federation” van 24—28 April 1911 te Constantinopel gehouden, door J. J. van den Broek.

Gedachten en gedichten.

Ergernissen II, door Felix.

Een klacht, door J. v. R.

Feuilleton.

Siësta.

Correspondentie.

Berichten en mededeelingen.

Komkommertijd.

Lieve lezer, de zachte zoele Meimaand met z'n zonnige warme dagen vol nieuw weelderig-opgroeïend natuurleven schijnt de mensen in een dromerig uitgeput futloos stadium gebracht te hebben — want al wat men omme ziet is . . . open, leeg, loos, log . . . ; gapende ramen, in-hemdsmouwen-pafferig-over-de-tafel-hangende mensen, loom-stappende heer-tjes met warme gezichten onder scheef breedgerande stro-hoeden enz. enz.

En daaruit moet als zóveel ook een S. W. groeien, iedere week? Maar de redactie is er niet moedeloos onder, vindt het zelfs niet zo heel erg. 't Is te warm om iets erg te vinden tegenwoordig en dan . . . 't staat wel ook te kunnen spreken van een komkommertijd, de tijd van de voze tot rijping komende redactionele vrucht, als tot een lichtgeel pukkelige saploze komkommer, die ogenschijnlijk lijkt een volle weelderige vrucht te zijn, geboren uit de koesterende zonnestralen en het sap van d'aarde, maar bij nader onderzoek tonende een voos-vezelige kern met wat platte pitjes.

Maar dan tans ook, meer dan ooit, voelt de redactie een drang zich tot U, lieve lezer, te wenden met een smachtend lokkend geroep, dat in zwoele hartstochtelijke trilling U bereiken zal

kom . . . kom 'er met uw kopie.

Delftsch Studenten-Corps.

Lustrum Utrechtsch Studenten-Corps

26 Juni—2 Juli.

Legitimatiebewijzen toegang gevende tot:

A. Feestterrein en Openluchtnatuurspel 1e keer,

B. " " " " 2e " "

verkrijgbaar bij den Senaat tot en met 23 Mei 1911.

C. Het Feestterrein alleen, verkrijgbaar tot en met 15 Juni 1911.

Leden van het D. S. C. die eene andere plaats dan die, bestemd voor leden van bevriende Studenten-Corpsen, wenschen te bespreken, genieten, mits deze plaats voor henzelf persoonlijk bestemd is, na overlegging van hun legitimatiebewijs aan den Secretaris der Maskerade-Commissie, den Heer H. B. F. Westerouën van Meeteren, Utrecht, eene reductie van f 5,— op de prijzen der plaatsen voor 1e opvoering en van f 2,50 op die der 2e opvoering.

Namens den Senaat,

J. C. M. WIJSMAN.

Uit de Delftsche wereld.

Meisjes Studenten.

Verschillende artikelen zijn in den laatsten tijd in dit blad verschenen, in welke alle door studenten de wenschelijkheid betuigd werd, van een medewerker van meisjes-studenten met hen aan verschillende onderwerpen en in verschillende omstandigheden. Zij komen alle tot de vraag: In hoeverre kunnen of wenschen onze meisjes-collega's met ons samen te werken.

Aangezien ik door toevallige omstandigheden veel met meisjes-studenten in aanraking ben gekomen, geloof ik dat ik op deze vraag een, op goede gronden berustend, antwoord kan geven en acht me daarom ook genoopt dit hier neer te schrijven.

Begin ik met allereerst de vraag in 't algemeen te stellen, n.l.: „Is samengaan van de beide categoriën studenten wenschelijk”, dan moet ik daarop een ontkennend antwoord geven. Wel is waar, ziet men steeds om zich heen de voordeelen van de vrije opvoeding van de jongens en meisjes der gemengde scholen en merkt men in de verschillende gezelligheidsclubs de opheffende invloed op, die het vrouwelijk element op den jongen man uitoefent en de meerdere karaktervorming, die omgekeerd het gevolg blijkt te zijn van den krachtigen geest van dezen laatsten, tóch zou een samengaan van meisjes-studenten met hare collega's hier in Delft, een verkeerden invloed hebben. Immers, het gemiddelde aan ontwikkeling en beschaving van den Delftschen student staat laag en zal steeds lager worden. Het aantal dergenen die slechts uitsluitend aandacht en tijd hebben voor hunne studie, neemt steeds toe; dat naast het ingenieur-zijn nog het mensch-zijn staat, wordt door velen te veel vergeten.

Een omgang van dit zeer groote aantal laag ontwikkelde studenten met het kleine aantal meisjes, zou voor deze laatste beslist verkeerd en in sterke mate neerhalend werken.

Ik kom dus als 1^e conclusie tot: In het algemeen is omgang van meisjes-studenten met hare collega's beslist verkeerd.

Geheel anders wordt de vraag als men deze als volgt stelt: „Is de omgang der meisjes met zekere categorie studenten gewenscht?”

Het antwoord laat zich ook afleiden: Ieder zal wel toegeven, dat een vrouw voor studie-mensch minder geschikt is dan de man.

Naast hare studie staan de vele zaken en verrichtingen uit het dagelijksch leven, die hare omgeving vroolijk en gezellig maken en die haar steeds onverflauwd blijven interesseeren; daarbij komt dat haar intenser gevoel haar minder goed in staat maakt, al hare aandacht op de zuiver verstandelijke ingenieurs-studie te concentreeren. Zij heeft dus van nature een meer algemeene vorming als de doorschnitt student en het is dus logisch dat zij slechts de omgang met eveneens buiten hunne studie ontwikkelde studenten wenschelijk, nuttig, en van belang kan vinden.

Combineer ik dit afgeleide met mijn uitgangspunt, n.l. de wensch der studenten om meerdere samenwerking te verkrijgen, dan kom ik dus tot mijn 2^e conclusie: „Omgang van studeerende meisjes met de besten harer collega's, is voor beide partijen nuttig en gewenscht”.

Toets ik mijn beide conclusies aan de praktijk, dan merk ik op:

1° De door mij bedoelde afscheiding als gevolg van 't niet wenschelijk zijn der algemeene omgang, heeft werkelijk reeds sinds eenigen tijd plaats gehad, waar vroeger de meisjes vaak in vele opzichten met de studenten op één lijn gesteld wilden worden, hebben zij dit verlangen meer en meer laten varen: zij hebben zich als tegenwicht nauwer aaneengesloten en we zien dan ook een bloeien van haar clubleven. Dat dit zijn goeden invloed gehad heeft, is onbetwistbaar en ik kan dan ook hier niet nalaten mijn hulde te brengen aan de vereeniging der vrouwelijke studenten, voor de wijze waarop zij door eendrachtig samenwerken harer leden, in staat geweest is, de vrouwelijke deugden harer leden te beschermen en te doen opbloeien.

2° Langzaamaan zie ik ook mijn tweede conclusie werkelijkheid worden: van verschillende zijden onderons wordt daarop aangedrongen, diverse vereenigingen geven o.a. door het geven van toegangskarten blijk, dat zij hare medewerking of hare belangstelling op prijs stellen.

Tòch wijzen nog vele toestanden op het nog niet ten volle overzien van den toestand, tòch herkent men aan een stelselmatig vasthouden van het oude régime, het onzeker-zijn van de richting dien men volgen moet. Dit is b.v. het geval met de houding van het D. S. C. als corporatie. Dat het Bestuur van een Corps, dat zoo bij uitstek de algemeene ontwikkeling voorstaat, niet meer blijken geeft dat zij een streven op prijs stelt, dat door een groot deel harer leden en van hare vereenigingen gewenscht geacht wordt, kan niet anders zijn toe te schrijven dan aan onzekerheid en onbekendheid met de conclusies die het principe van samenwerking met zich mede zou brengen. Dat deze conclusies zouden leiden tot een erkenning van de vereeniging van vrouwelijke studenten, in den zin van gelijkstelling is iets absurds. Niemand zal b.v. wenschen dat het Bestuur dier vereeniging steeds op dezelfde wijze zou ontvangen worden als het Bestuur van andere bevreesde corporaties, (b.v. een ontvangst op een officieele kroegjool): ieder zal echter inzien dat door fijne attenties en beleefd-

heden evenzeer een, niet minder op prijs gestelde, uiting gegeven kan worden aan het gevoel van waardeeren.

Ook het beleid der meisjes-studenten laat zich aan kritiek onderwerpen. Dat beleefdheden van diverse vereenigingen onbeantwoord blijven, (gelijk mej. N. toegeeft, in haar epistel van eenige weken geleden) is iets wat niet behoorde voor te komen. Het argument dat er niets voor terug te doen is, houdt geen steek. Om eens het voorbeeld te noemen dat mej. N. zelf aanhaalde: Indien b.v. het Bestuur van Vrije Studie uitnoodigingen zendt is het voor een tegenbeleefdheid geenszins voorwaarde, dat over een of ander onderwerp een zeer degelijke bespreking door een spreker van buitenaf gehouden wordt. Een eenvoudige bespreking van eenige onderwerpen, waartoe men leden of Bestuursleden van die vereeniging uitnoodigt, zal evenzeer op prijs gesteld worden; wat men aan de behandeling van het onderwerp te kort schiet, zal men allicht door gezelligheid kunnen vergoeden. En zelfs indien zulke eenvoudige besprekingen zich niet leenen tot bespreking met menschen die buiten de vereeniging zelve staan, dan nog kan men ter gelegenertijd zijn goeden wil, en appréciatie toonen door b.v. bij een officieel feestje invitatie aan het bewuste Bestuur te versturen.

Ik sluit hier mijn epistel af in de hoop dat dit er toe moge bijdragen een oordeelkundige toenadering van hier studeerende meisjes en jongelui tot stand te brengen; een toenadering die het gevolg zal hebben een wederzijdsche ontwikkeling en volmaking. Dat ik hiervan tracht uit te sluiten, al degenen die buiten hunne studie geen oog en oor hebben voor het leven om hen heen, mag onbillijk lijken; misschien is 't echter een aansporing voor dezulken om tot heil van zichzelf, met de klemmende eenzijdigheid van hunne „werkroes” te gaan breken.

J. DE BOOY JR.

Van verre landen.

De 9^e Wereldconferentie van de „World's Student Christian Federation”, van 24—28 April 1911 te Constantinopel gehouden.

Vóór mijn vertrek naar Constantinopel werd mij dikwijls gevraagd: „Hoe komen ze er toch bij, om die conferentie in zoo'n uithoek te houden?” Het eenige, wat ik dan kon antwoorden was, dat voor de Hollanders de reis inderdaad wel veel verder was, dan wanneer de plaats der samenkomst Duitsland of Zwitserland was geweest, maar dat zij nu voor de Christen-Studentenvereenigingen van Japan, China en Indië in de Levant veel gemakkelijker te bereiken was.

Daarbij dachten velen, dat Turkije geheel Mohammedaansch was en dat het voor een Christenfederatie niet het minste nut had, om daar te vergaderen. Zeer verwonderd was men dan te hooren, dat er in het Ottomaansche rijk meer dan 5 millioen Christenen zijn en dat op onze conferentie een groot aantal Turksche onderdanen kwam als studenten-afgevaardigden. Het waren niet alleen studenten van de meest bekende stichtingen: Robert College in Bebek en Beyrout College in Syrië, maar ook van de vele, in Engeland z.g. *colleges* in het binnenland van Klein Azië,

Feuilleton.

Siësta.

Het vinnich stralen van de Son
Ontschuyt ick in 't Bosschage;
Indien dit Bosje klappen kon,
Wat melde 't al vryage!

't Was op een zomerse dag, dat ik m'n troost ging zoeken in de bossen, om er de hitte van de middagzon te vluchten, en vooral om bomen te zien, en groen, sappig groen, en vogels te horen, vogels die kwinkeliëren te midden van de indrukwekkende stilte van 't bladerenwoud vol geheimenissen voor hen die de stilte begripen.

Zo liep ik dan een eind weegs, door mosbegroeide kronkel-paadjes, tussen grote zware massieve ruwbastige stammen en teer getwijg, dat er dooreenwoelde op zij en voor me en boven me, groen, eindeloos groen en geel, donker bruin, warm kleurend 't al, diep perspectivies, vol afwisseling en toch rustig, in-rustig. En 'k zag rond en zocht me een plekske uit, waar het me lijken zou m'n middag in god-

delike eenzaamheid te kunnen genieten, dromend van zoete herinneringen die nooit vervagen en steeds als een onafneembare schat het proza van het leven verzachten. En ik ging en zag in 't rond en vond een lichtgroen begroeid plekje onder zwaar overschaduwende beuken, uitziend op een massale overwelfde laan, die aan den einde uitkwam op een open zon-beschonen vlakte. 't Was als een gouden poort, die toegang geeft tot een toverslot uit oude sprookjes, rijk, weelderig, immens mooi.

En ik vleide me neer, zoekend naar de meest wenselijke houding die m'n lichaam deed aanpassen aan 't mollig begroeide oneffene vlak. Zo voorover liggend, steunend op ellebogen, zag ik rond, genietend in de verkoelende schaduw van 't bruin geboom, luisterende naar 't verre trillen van de vele merels, die uitjubelden in warme hartstochtelijke klanken, helder maar niet scherp, en ook vele andere vogels, grotere en kleinere, die fijn tjlpten in genoegzame tevredenheid om de heldere zonne en 't koele bos, happend naar talloze mugjes, vliegjes, fijn-vleugelige libellen en andere insekten, die dooreen warrelden onder de dichtbebladerde takken.

van Ainlab College, Euphrate College, zelfs van de kleine Armenische colleges dicht bij de grens van Perzië. Verschillende van hen legden den langen weg naar Constantinopel te paard af!

Constantinopel had men gekozen, omdat het een centrum is van de Studentenwereld in de Levant. Men vindt daar scholen van alle rassen en godsdiensten van het Oosten, scholen van het gouvernement ter opleiding in kunsten en wetenschappen, letteren, medicijnen, rechten, theologie, landbouw, handel, ook militaire academies voor leger en vloot. Onder het oude bestuur mochten alleen Mohammedanen in de gouvernementsscholen worden toegelaten, maar nu staan zij open voor alle Turksche onderdanen. Hierdoor hebben dus ook Christenen en Joden het recht gekregen, deze scholen te bezoeken. Het totaal aantal studenten in Constantinopel, meegerekend die van de Armenische, Bulgaarsche, Grieksche en andere buitenlandsche inrichtingen van onderwijs, gaat 30,000 te boven. Daarbij zijn niet gerekend de leerlingen der lagere en middelbare scholen.

Robert College, waar de conferentie gehouden werd, is ongeveer 50 jaar geleden gesticht door een Amerikaansch koopman. Het ligt in een prachtige omgeving, op de hoogten van Roemeli Hissar, juist daar, waar de Bosporus het nauwst is. Nog steeds is Robert College onder Amerikaansch Christelijk bestuur. In het begin had men met veel moeilijkheden te kampen en vooral van Turksche zijde ondervond men veel tegenstand. De eerste leerlingen waren dan ook niet bewoners van het land, maar Bulgaren, Armeniërs en Grieken. Pas na de revolutie kwam er een groot getal Turken (onder Abd-ul-Hamid was het den Turken verboden, vreemde scholen te bezoeken.) Nu zijn er in Robert college 450 studenten. Zij behooren tot alle verschillende kerken, die men in het Oosten vindt en ook zijn er Mohammedanen onder hen. Veertien nationaliteiten worden door hen vertegenwoordigd. Er zijn aan het college 51 professoren verbonden.

Op de conferentie waren 250 afgevaardigden van 33 verschillende landen aanwezig. Wanneer men dan ook in de vergaderingen eens rondkeek zag men Russen, met hun blauwe, met goud afgezette studenten-uniformen zitten naast donkere Indiërs, de witte of zwarte petten van de Skandinaviers naast de fezzes der Turken of een typischen mageren Engelschman naast een Japanees of een Chinees. Het waren niet alleen protestanten van alle verschillende kerken en kerkgenootschappen, maar ook Grieksch-orthodoxen, Maronieten, Gregorianen, Jacobieten en Kopten. Zeer zeker was er wat meer toe noodig dan de oppervlakkige kennis van de geschiedenis der eerste eeuwen, om den oorsprong van al deze kerken te weten te komen! De ontmoeting van al hare afgevaardigden deed echter duidelijk uitkomen de eenheid, die in onze geheele federatie heerscht.

Men hoort zoo dikwijls de opmerking, dat het Christendom dood is, dat zelfs in hen, die het belijden, het geen invloed heeft op hun leven. Op deze conferentie kon men zien, dat dit onwaar is. Wanneer men slechts opmerkt, dat in de laatste paar jaren eenige duizenden studenten de vooruitzichten van een mooie carrière opgaven, om zich geheel te wijden aan zendingswerk, in vreemde landen, dan vormt men zich wel een ander oordeel. De Constantinopel-Conferentie was een duidelijk bewijs, dat het christelijk geloof nog niet afgedaan heeft in de studentenwereld. Vijftien jaar geleden, slechts, werd onze federatie gesticht en nu is ze reeds de grootste studenten-organisatie van de wereld. Er zijn Christen-studentenverenigingen in meer dan

De warmte van de noen groeide aan onder de bomen en maakte m'n kop dof, soezelig, werkend als een verdovend vocht dat alle pijn doet vergeten. En 'k voelde m'n hoofd zakken, dieper en dieper, onmachtig van die weergaloze warmte. 't Werd stiller en stiller om me. 'k Hoorde nog 't dromend gegons van een vlieg die om m'n warme hoofd daasde . . . dan lag ik daar in zachte zoete sluimering en 't zong in me

„Ueber alle Gibfeln is Ruh
„In allen Wibfeln spürest du
„Kaum einen Hauch.
„Die Vögelein schweigen im Walde
„Warte nur, balde
„Ruhest du auch.

Ik weet niet wat ik droomde, terwijl ik uren lang daar lag in afwezige zathed van warmte tot . . . golvende hoogmannelike klanken in de lucht oprildren, sterk aanzwellend tot een hartstochtelik lied, meeslepend, roepend, lokkend, gebiedend soms. En ik zag voor me de grote laan. En een schone jonge man in koninklijk gewaad die van opzij het pad betrad, ging daar, met mannelike trots voortschrijdend,

2200 Universiteiten en hoogeschole met een ledental van 150 duizend.

Een groot aantal professoren was op de conferentie aanwezig en verschillende van hen hielden referaten. Ik noem alleen prof. Raoul Allier van de Sorbonne te Parijs, prof. Söderblom van Upsala, prof. Bosworth van de Oberlin-universiteit in Amerika, prof. Sadler van Manchester, prof. Schäder van Kiel. Het zou te ver voeren de referaten afzonderlijk te bespreken. Dikwijls werd er gewezen op het groote gewicht van Bijbelstudie.

Evenmin weid ik uit over den persoon van den wereldbekenden Dr. John R. Mott, den algemeen-secretaris van de conferentie, die ook nu weer tegelijk de ziel er van was. Hoogstwaarschijnlijk zal hij binnenkort een bezoek aan Holland brengen en in de verschillende universiteitssteden spreken.

Wat de uitwerking van de conferentie op de Levant zal zijn, is vooreerst nog niet te zeggen. De Christenstudentenbeweging is daar nu pas in haar allereerste begin. Het valt echter niet te betwijfelen, dat de nawerking groot zal zijn, in een omgeving, waar men het enkele jaren geleden onmogelijk zou geacht hebben, een christelijke vergadering te houden, omdat de niet-Mohammedanen geheel onbeschermd stonden.

J. J. VAN DEN BROEK.

Gedachten en Gedichten.

Ergernissen II.

Ze leveren 't je gewoonlijk, als ze weten, dat er weinig menschen zijn en er dus zoo goed als geen kans is op een revolutie met daarmee gepaard gaande bloedbaden, wurgpartijen en dergelijke.

Toch is 't de eenige gelegenheid, waarbij je ze haast ziet maken; ze brengen 't je in den looppas en verbazingwekkend is de snelheid, waarmee ze verdwijnen en zich verschansen achter 't buffethetje, onzeker als ze zijn voor de gevolgen.

Ge voelt, wat mijn ergernis gaande gemaakt heeft; 't is de sla, indien ge althans dit, grootendeels uit stronken bestaande, geitenvoer met dien naam wilt betitelen; en 't is de Zaterdag, die bij voorkeur gebezigt wordt om de magen der beneden-etenden ermee te verschalken.

Ik ben een groot liefhebber van sla, dat wil zeggen, van wat daar indertijd thuis onder verstaan werd; dat is een keuze uit de gele, héél jonge blaadjes van dit gewas, overgoten met een geheimzinnige saus en zóó lang dooreen gehotst, tot de armen van de heele familie lam dreigden te worden, en nauwelijks den vork nog konden hanteeren, die dit, nu zeer eetbare en smakelijk gemaakte gerecht naar den mond zou brengen.

Verplaatsen we ons thans naar de middenzaal; 't is Zaterdag en omstreeks zeven minuten over zessen; het bord, waarvan ge uw soep, nadat Frans er zijn duim in gedompeld heeft, genoten hebt, is weggenomen en ge ziet Hendrik bezig, met ongewone vlugheid overal bakken neer te zetten, waarvan de inhoud uw ergste vermoedens opwekt.

Daar komt hij bij mij, maar ik ben op m'n qui vive. „Hendrik, is er niets, waartegen ik dit varkensvoer kan inruilen?” vraag ik. Dit *wat* inruilen?” zegt Hendrik en

gezwollen de borst, uitzingend de liefde in klanken weergaloos. En daar verderop werd een jonkvrouwelijke figuur zichtbaar, witomklede fijngelijnde vrouwengestalte. En als antwoord klonk haar stem, oporgelend in heldere reine hoogheid, tintelend van fijnheid, rijk van klank. Hij zong van verlangen naar z'n lief, die hij wachtte en 't riep terug hartstochtelik „ik kom . . . ik kom!” Dan zag ik die twee op elkaar toesnellen en in innige omhelzing samensmelten tot één groot natuurstuk temidden van de zware bomen die gelijk zuilen 't liefdesbeeld omsloten. En 't werd alles stiller dan tevoren. De vogels tijlpten niet meer maar schenen te luisteren naar de zachte klank van de liefdeskus, en het eekhoortje sprong niet meer van tak tot tak maar zag toe naar die twee mensen, die er elkaar in rijpe liefde vonden. Tot eindelijk beweging kwam en samen zij verder gingen arm in arm, in koninklike tred de laan af naar de gouden slotpoort daar ginds. En de vogels ze zongen weer. Nu klonk het aanzwellend als een groot koor dat er die twee geliefden begeleidde

ziet me aan met een vlammen blik. Ziezoo, ik smaak tenminste de voldoening, Hendrik óók een ergernis bezorgd te hebben, hoewel ik den man overigens geen kwaad hart toedraag. 't Blijkt onmogelijk, dan door bij te betalen en te wachten, in geen van beiden waarvan ik zin heb. Dies bezit ik mijn ziel in lijdzaamheid en begin een studie te maken van het gebrachte. Er is een half gekookt ei bij; dat is tenminste *iets*; verder stronken, niets dan stronken en eenige weinige hard-groene blären.

In volslagen vertwijfeling stort ik het schaalje mayonnaise over het geheel uit en peuter er gedurende eenigen tijd met mijn vork en lepel in.

Dan neem ik er wat van op mijn bord en 't Lucullusmaal vangt aan. Rechts van me zijn twee eerste-jaars ook aan 't knagen en ik hoor hun kaken knarsen als ze weer een verse hap genomen hebben; om de drie happen kijken ze elkaar aan: twee zielen, één gedachte.

Maar daar zijn ook gebakken aardappelen, goudbruin er zeer genietbaar en daar is vleesch, dat taai is, maar voedzaam.

En de soep was ditmaal werkelijk vrij goed en Frans heeft er niet eens zijn hééle vinger ingedompeld, doch slechts omstreeks voor de helft van zijn nagel. En daar is een appel toe en de mogelijkheid tot een glas ijskoffie. Welaan dan, wat wil men méér, nu ook déze ergernis tot de overleefde behoort.

Delft, Mei 1911.

FELIX.

Correspondentie.

Aan G. G. De redactie verzoekt u, haar uw naam bekend te maken.

Aan M. C. K. „Herinnering” komt niet voor plaatsing in aanmerking.

Een klacht.

Ik ben maar een arme paardenbloem,
En niemand ziet mij aan;
De koeien eten het gras wèl op,
Maar mij, mij laten ze staan

Ik ben maar een arme paardenbloem,
Toch min ik het morgenrood;
Maar ik ben en ik blijf maar een paardenbloem,
En veracht tot aan m'n dood

Hamdrecht, 1907.

J. v. R.

Berichten en Mededeelingen.

ELECTROTECHNISCHE VEREENIGING.

Het Bestuur is, tengevolge der periodieke aftreding, thans als volgt samengesteld:

F. R. Willink,	President.
J. F. Mouthaan,	Secretaris-Archivaris. (Nieuwe Plantage 59).
W. J. A. Liebert,	Penningmeester. (Valkenboschl. 90, d. Haag.)
H. J. Keus,	Vice-President.
C. J. van der Sijp,	Bibliothecaris.
L. A. Stoop,	Afgevaardigde C. C.

ADVERTENTIEN.

Door vertrek naar elders wordt **AANGEBODEN**
een Gemeubileerde
ZIT- en SLAAPKAMER
(frisch gelegen).
Adres: OOSTSINGEL 46.

Repeteeren Bouwkunde,

voor B¹⁻⁵ en C¹⁻⁵ door ervaren Bouwkundig
Opzichter-teekenaar. Toezicht op tekenwerk, enz.
Voordeelige condities en gemakkelijke afbetaling.
Brieven onder No. 5672, Bureau van dit Blad.

C. MENSERT Pzn.
Gasfitter en Loodgieter.
OUDE DELFT 146.

D. C. M. JANSSEN,
Oude Langendijk 9.

DEWAR'S SCOTCH WHISKY	◇	. . . f 2,00
"	"	Special. . . - 2,20
"	"	White Label. - 2,45
"	"	Extra Special - 2,60
"	"	Special Liqueur - 3,20
LORNE HIGHLAND WHISKY.		. . . - 2,20
HAIG & HAIG SCOTCH WHISKY	XXX	- 2,20

Te koop, of tijdelijk ter leen gevraagd:

alle DICTATEN T₁.

Brieven met prijsopgave, voor beide gevallen, omschrijving etc. onder No. 5735s.-w., Bureau van dit Blad.

E. DE GROOT,
hoek **VOLDERSGRACHT 33,**
geeft de **HOOGSTE** prijzen voor ge-
dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van **VOGELEI.**

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade
75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.
NIEUWE LANGENDIJK 50.
Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Abonneert U op het

Technisch Studenten-Tijdschrift.

Prijs per jaargang f 4,—.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR.